

[Indenrigsministeren]

keltstående alvorlige tilskadekomster og det i spørgsmålet omhandlede dødsfald end er – ikke, at der er grundlag for at skride til forbud mod boksning, men jeg er indstillet på, at vi følger området med opmærksomhed, ligesom jeg vil foranledige, at overholdelsen af de gældende bestemmelser indskærpes over for de berørte parter.

Til *ministeren for skatter og afgifter* (17/1 79) af:

Glistrup (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at regeringen ved et eventuelt forslag om ændring i rentefradragsretten under alle omstændigheder vil overholde de tre begrænsninger, som blev udtrykt i deklARATIONEN af 12. januar 1979 fra folketingets 2. næstformand?«

(Spm. nr. 489).

Begrundelse.

Regeringen spredte uro og nervøsitet i mangfoldige danske hjem ved sin tiltrædelsesudtalelse om at ville pille ved rentefradragsretten.

Den langsigtede tilrettelæggelse af familieøkonomien i hundredvis af danske hjem er jo baseret på, at der ikke sker indgreb i den rentefradragsret, som den daværende venstre-regering gennemførte i maj måned 1903, og som har været gældende uændret lige siden.

Derfor blev det opfattet som et vendepunkt, da Svend Karlskov Jensen – der jo er formand for folketingsgruppen for skatteministerens parti – den 12. januar 1979 meddelte følgende:

1. Når en ændring måtte blive aktuel, bliver der ikke tale om en ensidig begrænsning af fradraget. Beskatningen af renteindtægter begrænses tilsvarende. Det drejer sig altså om nettogælden.
2. Det må ikke føre til en stigning i boligudgiften, der er stærkere end indkomststigningen. Realindkomsten må ikke rammes.
3. En eventuel afvikling må ikke ske hurtigere end de normale pantebreve, altså mindst 15–20 år, og nybyggeri må finansieres med fradragsret i samme periode.

Desværre har man jo imidlertid ved andre lejligheder oplevet, at hvad et fremtrædende medlem fra et af regeringspartierne folke-

tingsgruppe udtaler, ikke har dækning hos den samlede regering. For folketingets største oppositionsparti er det derfor af den største vigtighed at få sikret sig, at der ikke er eller vil opstå usikkerhed om, at de citerede tre punkter virkelig udtrykker imperativer for regeringen og vil blive fastholdt som sådanne. Med henblik på at opnå hundrede pct.s afklaring på dette punkt stilles nærværende spørgsmål.

Besvarelse (23/1 79):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Det indgår som et led i regeringens politik, at man vil overveje, om der kan gennemføres regler, som begrænser den nuværende fradragsret for renter af privat gæld. Disse overvejelser er endnu ikke afsluttede, og jeg kan derfor ikke på nuværende tidspunkt udtale mig nærmere herom.

Det er dog en klar forudsætning, at et eventuelt indgreb i retten til at fradrage renter af privat gæld må ske under hensyntagen til de mange skatteydere, som har disponeret på grundlag af de gældende regler, og jeg kan i denne forbindelse henlede opmærksomheden på, at det er et led i regeringens politik, at ændringerne af skattereglerne ikke må medføre, at boligudgifterne i de kommende år kommer til at stige mere end den forventede indkomststigning.

Til *socialministeren* (17/1 79) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Vil ministeren overveje at foreslå at ændre boligydelsesloven, således at pensionister, der er blevet enlige i 1978, ligestilles med pensionister, der bliver enlige i 1979?«

(Spm. nr. 492).

Begrundelse.

Det er uforståeligt for pensionister, der er blevet enlige i 1978 umiddelbart før boligydelsens ikrafttræden, at de ikke kan modtage boligydelse i lighed med pensionister, der bliver enlige i 1979.

Besvarelse (25/1 79):

Socialministeren (Erling Jensen):